

vVHEERJANSDAM – HET CORONAVIRUS

Door de wereldwijde pandemie van het coronavirus is Nederland in een niets en niemand ontziende plaag terechtgekomen. In het belang van de volksgezondheid moesten drastische maatregelen worden genomen. Hopelijk kan op korte termijn een nieuw medicijn tegen dit virus worden gevonden. Vanwege alle maatregelen rond het coronavirus heeft de voetbalclub een terecht besluit genomen om de viering van het vijfenzeventig jarig bestaan op 13 juni niet door te laten gaan.

Ik denk dat het goed is de geschiedenis van de vereniging toch nog wat nader in herinnering te brengen. Temeer omdat door de jaren heen “De saamhorigheid en het saamhorigheidsgevoel” van de Heerjansdammers centraal hebben gestaan. In deze onzekere tijd blijft het samen optrekken en elkaar ondersteunen buitengewoon belangrijk.

HET VERLEDEN VAN DE LENING.

In de vorige column belichtte ik de merkwaardige deal die door de club met de gemeente kon worden afgesloten over de aanleg van twee voetbalvelden in “Het Gors”. De aanlegprijs van Hfl.100.000,- bleek een struikelblok. Uiteindelijk werd overeengekomen de velden voor Hfl.75.000,- zelf aan te leggen. Laat ik nou bij mijn weinige archiefstukken een overzicht hebben gevonden over het voorlopige financiële dekkingsplan. Deze cijfers wil ik alsnog met u delen.

VERSCHULDIGD (voor de aanleg van de velden) Hf. 75.000,--
(pro forma dekkingsplan)

Saldo bouwfonds	Hfl. 8.610,--
Rente gemeente	“ 1.950,--
Sponsorgeld	“ 1.715,--
Verloting	“ 1.800,--
Extra recette	“ 1.500,--
Verhoogde contributie	“ 2.000,--
Toto/Lotto	“ 1.500,--
Reclameborden	“ 1.500,--
K.N.V.B.	“ 1.080,--
Kasmiddelen	“ 3.345,--
Renteloze leningen	“20.000,--
8% lening particulieren	“27.500,--
6% lening K.N.V.B.	“10.000,--
Toezegging Heineken	“ 2.500,--

Hfl. 85.000,--

Reserve (in geval van uiterste nood) Hfl.10.000,--

=====

CARBOLINEUM ALS DOPING.

In de loop van de jaren zijn er niet alleen veel bijzondere maar ook hilarische zaken en voorvallen gepasseerd. Daarom dit keer een drietal humorvolle gebeurtenissen.

1949, de kantinebaas was een man van orde en netheid. Hij vond het tijd om het bejaarde clubhuis een deftige lik verf (carbolineum) te geven. Hij bedacht dat kan mijn vader wel doen. Geen probleem. Die ging aan de slag. Omdat het weer niet echt aangenaam was, besloot hij het clublokaal van de thuisclub onder handen te nemen. Toen de kantinebaas arriveerde was zijn verbijstering groot. Wat heb je me nou geflikt. Alleen de buitenkant man. De ondertiteling van de verbale discussie is tot op de dag van vandaag onbekend gebleven. De vrede werd toch al weer snel getekend. De geur en damp van het carbolineum is geruime tijd in het spelershome blijven hangen. Achteraf gezien werd zijn vaders actie als doping aangemerkt omdat alle eerstvolgende thuiswedstrijden werden gewonnen.

RECEPTIE LIEP BIJNA UIT DE HAND.

Jubilerende clubs werden in het verleden trouw bezocht. Op weg naar feestelijkheden in Streefkerk, gaf de oude Mercedes van de voorzitter halverwege de reis de pijp aan Maarten. Gelukkig was er in de polder een behulpzame boer, die met sleepkabel de bejaarde auto weer aan de praat wist te krijgen. Dat de toespraken in de feestzaal werden gemist was geen probleem omdat dit ruimschoots werd gecompenseerd door de alcoholica. De terugreis verliep voorspoediger ook al was de afgesproken tijd van thuiskomst aanzienlijk overschreden. Voor de secretaris, die als eerste werd afgezet, dreigde gevaar want zijn lieve maar kordate vrouw bleek al in de deuropening te staan. Omdat de secretaris niet al te vast meer op de benen stond, benaderde hij schuld bewust zijn vrouw. Zij zag het direct: “Je hebt gedronken,” sprak zij op een niet al te vriendelijke en dreigende toon. Zijn gedurfd antwoord was:” JA. DAT KLOPT VROUW, MAAR JE WEET LEKKER NIET HOEVEEL IK ER OP HEB.” Wat toen verder is geschied, vermeldt de historie niet.

HET GEBIT TOCH NOG GEVONDEN.

Bij thuiskomst van een uitwedstrijd stopte de bus destijds altijd voor het dorps huis. Voor de wat oudere vrijgezelle supporters altijd wel reden om de derde helft van de wedstrijd daar nog wat uitgebreider te analyseren. Drie vrijgezellen besloten dit keer op de fiets naar Puttershoek af te reizen om een bezoek te brengen aan het gezellige café van de vader van Kees Verkerk, de wereldkampioen schaatsen. Het veerpontje bracht ze veilig naar de overkant. Daar werd de overwinning nog eens dunnetjes over gedaan. De terugreis moest via de Barendrechtse brug, maar verliep niet volgens plan. Eén van de kroeggangers die al wat wit om de neus zag door de drank en de geconsumeerde bal gehakt met mosterd, moest overgeven. Bij een sloot werd er gestopt en dat luchtte op, maar de verbijstering was groot toen hij ontdekte dat ook het bovengebitt zijn mond had verlaten. Grote hilariteit, maar de eigenaar ging direct tot de knieën in het water van de sloot, op zoek naar zijn kleinoot. Te vergeefs. Na langdurig beraad werd besloten de andere dag terug te gaan. Tot grote vreugde van de eigenaar werd het halve gebitt uiteindelijk opgevist en met liefde en ongepoetst met het ondergebitt verenigd.

Joop van der Ent

joopvanderent@upcmail.nl